

Publicerad 2013-11-10 02:40 av Natte_Ravn

Kan jag inte bara lära mig redan första gången?

Varför

Varför?

En fråga lika gammal som alla svaren...

Hur kan det komma sig nu...

Att jag alltid hamnar här?

I botten på denna grop...

Som alltid tycks vänta mig...

Som aldrig blir grundare...

Gräver sig djupare...

Söker mig uppåt...

Vill alltid finna en väg...

Finna tillbaka till ovansidan...

Alltid en längre väg...

Känner känslorna komma...

Alltid samma procedur...

Finna en väg...

Stänga känslorna inne...

Apatisk i denna timme...

Varför skulle det hända?

Kan jag inte bara få ro?

Känna lycka och kunna tro?

Att mitt sinne sakta tända...

Jag försöker vara allt...

Som jag själv kan vara...

Vill alltid bli sedd...

För den jag är...

Den jag är...

Men du kan inte se...

Att det är så mycket mer...

Med mig att se...

Än den du bara ser...

Vart för mig fallet?

Vart finns slutet?

Kanske kan jag finna ro...

På botten av denna grop...

Du bör nog tänka om...

Och kanske försöka se...

Att den jag är och det jag känner...

Är så mycket mer...

Än det du alltid ser...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Natte_Ravn med Poeter.se id #42622 innehar upphovsrätten